

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΙΑ', 19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2012

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ', ΕΩΘΙΝΟΝ ΙΑ'

Προκείμενον. Ἦχος β'

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 9:2-12

Ἀδελφοί, ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστὶ. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναικὰ περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίῳ ὀψωνίῳ ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποιμνῆς οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται «Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα». Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἡ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπῆν τινα δῶμεν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑ ΝΕΟ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΙΑ', 19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2012

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, Κεφάλαιο 9:2-12

Το παράδειγμα του Παύλου - Σωστή χρήση της ελευθερίας

Ἀδελφοί κι αν ἀκόμα γιὰ ἄλλους δεν εἶμαι ἀπόστολος, ὅμως τουλάχιστο γιὰ σας εἶμαι, γιὰτί ἡ σφραγίδα τῆς δικῆς μου ἀποστολῆς εσεῖς εἶστε με τῆ χάρη τοῦ Κυρίου. Αὐτή εἶναι ἡ δική μου ἀπάντηση σε ἐκεῖνους που με ρωτοῦν σαν ἀνακριτές. Μήπως δεν ἔχουμε δικαίωμα νὰ φάμε καὶ νὰ πιούμε με ἐξόδα τῆς ἐκκλησίας; Μήπως δεν ἔχουμε δικαίωμα νὰ πάρουμε μιὰ χριστιανὴ σύζυγο νὰ μας συνοδεύει στὶς περιοδεῖες μας, ὅπως κάνουν καὶ οἱ υπόλοιποι ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ ὁ Κηφᾶς; Ἡ μήπως ἐγὼ κι ὁ Βαρνάβας μόνο δεν ἔχουμε τὸ δικαίωμα νὰ συντηροῦμαστε ἀπὸ τὴν ἐκκλησία χωρὶς νὰ ἐργαζόμαστε; Ποιος ὑπηρετεῖ ποτέ στο στρατό με δικά του ἐξόδα; Ποιος φυτεύει ἀμπέλι καὶ ἀπὸ τὸν καρπὸ του δεν τρώει; Ἡ ποιος βόσκει ἓνα κοπάδι πρόβατα καὶ δεν τρώει ἀπὸ τὸ γάλα τοῦ κοπαδιοῦ; Μήπως τὰ λέω αὐτὰ κινούμενος ἀπὸ ἀνθρώπινα ἐλατήρια; Ἡ μήπως δε λέει τὰ ἴδια καὶ ὁ νόμος; Διότι στο Μωσαϊκὸ νόμο εἶναι γραμμένο: Δε θα φιμώσεις τὸ βόδι που αλωνίζει. Μήπως γιὰ τὰ βόδια εἶναι που νοιάζεται ὁ Θεός; Ἡ το λέει ἀποκλειστικὰ γιὰ μας; Καὶ βέβαια γιὰ μας εἶναι που γράφτηκε, καθότι ἐκεῖνος που οργώνει, πρέπει νὰ οργώνει με τὴν ἐλπίδα τῆς ἀπολαβῆς, ὅπως κι ἐκεῖνος που αλωνίζει γεμάτος ἐλπίδα, πρέπει νὰ μετέχει στὸν καρπὸ τῆς ἐλπίδας του. Αφού, λοιπόν, ἐμεῖς σπείραμε τὰ πνευματικὰ ἀγαθὰ, εἶναι ἀραγε πολὺ ἀν θερίσουμε ἀπὸ τὰ δικά σας υλικὰ ἀγαθὰ; Ὅταν ἄλλοι ἀσκοῦν τὴν ἐξουσία τους νὰ συμμετέχουν στα ἀγαθὰ σας, δε θα ἦταν πολὺ πιο δίκαιο νὰ συμμετέχουμε ἐμεῖς; Ὅμως δεν ἀσκήσαμε τὸ δικαίωμα τούτο. Ἀντίθετα, ὅλα τὰ υπομένουμε σιωπηλά γιὰ νὰ μὴ παρεμβάλουμε κανένα ἐμπόδιο στο Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ.